

Hermanis Paukšs

KONFEKŠU RŪĶĪTIS
(detektīvluga visai ģimenei)

Darbojas:

RŪĶĪTIS

EMĪLIJA

ROZAMUNDE – Emīlijas māte

DOROTEJA – Rozamundes draudzene

VALENTĪNS – konfekšu pārdevējs

FLORIJA – Valentīna iecerētā

SATURNĀLIJA – Florijas krustmāte

ANTONIJS

KLEOPATRA

POLICIJA

1. epizode

Uzskrien Rūķītis, lēni nolaižas zemē guļus.

Emīlija (*uznāk*). Kas tu esi?

Rūķītis. Konfekšu Rūķītis.

Emīlija. Ko tu te dari?

Rūķītis. Mirstu.

Emīlija. Kāpēc tu mirsti?

Rūķītis. Lai dzīvotu, man jāēd daudz konfekšu.

Emīlija. Pagaidi! Nemirsti vēl! Es zinu, kur mamma konfektes slēpj – ejam!

(Prom.)

Rūķītis aizrāpo viņai pakaļ.

2. epizode

Valentīns (*saukdams iznāk ar maisu pār plecu*). Konfektes, konfektes! Kam garšo konfektes? Konfektes, konfektes! Kam garšo konfektes? Konfektes, konfektes! Kam garšo konfektes?

Florija (*uzskrien*). Man! Lūdzu, vienu maisiņu. Te būs nauda.

Valentīns (*noliek zemē maisu, izvelk no tā nelielu maisiņu, sniegdams to Florijai*).

Tev, Florija, par velti!

Florija. Man? Par velti? Kāpēc?

Valentīns. Tāpēc, ka es tevi mīlu!

Florija. Valentīn... tu mani mulcini.

Valentīns. Vai nāksi pie manis par sievu?

Florija. Nu... kura meitene gan negribētu kļūt par konfekšu pārdevēja sievu...

Esmu ar mieru, Valentīn! Kad precamies?

Valentīns. Tikko sapelnīšu pietiekami daudz naudas kāzām.

Florija. Baidos, ka tik ilgi es neizturēšu. Parunāšu ar krustmāmiņu Saturnāliju. Viņa ir ļoti bagāta – vai tad nu nesarīkos savai krustmeitai kāzas?

Valentīns. Nu, ja tā, tad es viņai došu tik daudz konfekšu, cik vien krustmāmiņa Saturnālija vēlēties!

Florija. Paldies, Valentīn, bet krustmāmiņa Saturnālija konfektes neēd. (*Prom.*)

Valentīns. Dīvaini. Droši vien gremošanas traucējumi. (*Saukdams prom.*)
Konfektes, konfektes! Kam garšo konfektes? Konfektes, konfektes!
Kam garšo konfektes? Konfektes, konfektes! Kam garšo konfektes?

3. epizode

Doroteja (*uznāk, sauc*). Rozamunde!

Rozamunde (*uznāk*). Kas noticis, Doroteja?

Doroteja. Vai vari iedomāties: kāds man ir nozadzis visas konfektes!

Rozamunde. Ko tu saki!

Doroteja. Es saku, ka kāds man ir nozadzis visas konfektes!

Rozamunde. Kā tad tas varēja gadīties?

Doroteja. Nezinu. Vakar vakarā apēdu vienu konfekti un gāju gulēt. No rīta pamodos un gribēju apēst vēl vienu konfekti, taču konfekšu maisiņu nekur vairs nevarēju atrast – tas bija pazudis!

Rozamunde. Varbūt tas tomēr nav nozagts? Varbūt tu to nenoliki, kur vienmēr, bet iebāzi kādā neparastā vietā? Pirms gulētiešanas viss kas mēdz gadīties.

Doroteja. Es nūdien nespēju iedomāties tik neparastu vietu, kur var tā iebāzt konfektes, ka pēc tam nav iespējams tās atrast. Trīsreiz pārmeklēju visu māju.

Rozamunde. Labi, neuztraucies – es tev tūlīt atnesīšu kādu no savām konfektēm. (*Prom.*)

Doroteja. Paldies, Rozamunde – tu esi tik cēla!

Rozamunde (*uzskrien*). Doroteja!

Doroteja. Nu?

Rozamunde. Manā slēptuvē konfekšu vairs nav!

Doroteja. Un kur tad tās ir?

Rozamunde. Nezinu. Nekur citur tās nevar būt. Konfekšu maisiņi vienmēr glabājas manā slēptuvē. Es skaidri atceros, ka vakar vakarā pirms gulētiešanas paņēmu no turienes vienu konfekti, bet maisiņš ar pārējām konfektēm palika turpat.

Doroteja. Varbūt Emīlija nejauši ieskatījās tavā slēptuvē?

Rozamunde (*sauc*). Emīlija!

Uznāk Emīlija.

Rozamunde. Vai tu nejauši neesi apēdusi visas konfektes?

Emīlija. Nē, tā nebiju es, kas apēda visas konfektes.

Rozamunde. Nu labi – tad ej mācīties.

Emīlija prom.

Doroteja. Neko darīt – jāiet atkal pie Valentīna konfektes pirkt! (*Prom.*)

Rozamunde. Un jāziņo Policijai. Ja kāds sācis konfektes zagt, tad pasaules gals vairs nav tālu. (*Prom.*)

4. epizde

Skaitīdama naudu, uznāk Saturnālija.

Florija (*uzskrien*). Krustmāmiņ, cik labi, ka es tevi satieku! Mani bildināja konfekšu pārdevējs Valentīns – es tagad esmu viņa līgava! Vai tu negribētu mums sarīkot kāzas?

Saturnālija. Bet, Florija! Vai tu esi galīgi traka, ka precēsies ar konfekšu pārdevēju?

Florija. Kāpēc traka? Man ļoti garšo konfektes.

Saturnālija. Vai tad tu nezini, ka konfektes ir kaitīgas veselībai?

Florija. Zinu. Viss garšīgais ir kaitīgs veselībai. Toties garšīgs.

Saturnālija. Tieši par to jau es runāju! Jāēd ir tikai negaršīgas lietas! Ja tu apprecēsies ar konfekšu pārdevēju, tad nespēsi atturēties no kārdinājuma ik pa brīdim kādu konfekti apēst un tā drīz pavisam sabeigsi savu veselību! Tāpēc apsoli man, ka neprecēsies ar konfekšu pārdevēju!

Florija. Nē, es precēšos!

Saturnālija. Florija, tu labi zini, ka visu savu bagātību esmu novēlējusi tev. Ja tu apprecēsies ar konfekšu pārdevēju, es mainīšu testamentu un neatstāšu tev neko!

Florija. Kad tu nomirsi, es jau būšu tik veca, ka man tava bagātība vairs nebūs vajadzīga!

Saturnālija. Ja tu neprecēsies ar konfekšu pārdevēju, es apsolu ilgi nedzīvot!

Florija. Tad es noteikti precēšos ar konfekšu pārdevēju, jo gribu, lai tu dzīvotu ilgi, ilgi! (*Prom.*)

Saturnālija. Tu padomā, cik bezkaunīgs skuķis!

5. skats

Uznāk Antonijs un Kleopatra.

Antonijs. Labdien, kundze!

Saturnālija. Ko vajag?

Kleopatra. Jūs izskatāties tik dūsmīga.

Saturnālija. Nu un tad?

Antonijs. Varbūt varam kā palīdzēt?

Saturnālija. Kā?

Kleopatra. Mēs esam grauzēju indēšanas speciālisti.

Saturnālija. Nē, paldies – es ceru, ka viņa vēl visu pārdomās un labosies!

Antonijs. Grauzēji nemēdz laboties, kundze!

Kleopatra. Jā, tie grauž un grauž, kamēr sagrauž visu, kas sagraužams.

Antonijs. Ja gaidīsiet, kamēr tie labojas, var gadīties, ka tie sagrauž arī jūs.

Kleopatra. Jā, ir bijuši gadījumi.

Saturnālija. Jūs domājat, ka mana krustmeita varētu mani sagrauzt?

Antonijs. Vai jūsu krustmeita ir žurka?

Saturnālija. Ja viņa apprecēsies ar konfekšu pārdevēju, tad tiešām būs īsta žurka! (*Prom.*)

Kleopatra. Vai tu kaut ko saprati, Antonij?

Antonijs. Nē, Kleopatra, neko.

Kleopatra. Ko darīsim?

Antonijs. Mēģināsim piedāvāt savus pakalpojumus kādai sakarīgākai personai.

Kleopatra. Mēģināsim, Antonij.

Abi prom.

6. epizode

Uznāk Policija.

Rozamunde (*uznāk*). Vai drīkstu traucēt?

Policija. Traucējiet!

Rozamunde. Es vēlos ziņot par noziegumu!

Policija. Ziņojiet!

Rozamunde. Kāds man ir nozadzis visas konfektes!

Policija. Tas ir ļoti bīstams noziegums. Vai aizdomās turamie ir?

Rozamunde. Nav.

Policija. Tad lieta izskatās bezcerīga. Tomēr es mēģināšu to atšķetināt. Vai jums bērni ir?

Rozamunde. Jā – meita. Emīlija.

Policija. Vai viņai garšo konfektes?

Rozamunde. Ļoti garšo.

Policija. Vai jūs bieži dodat viņai konfektes?

Rozamunde. Ļoti bieži. Piecreiz gadā: vārda dienā, dzimšanas dienā, Ziemassvētkos, Jaungada naktī un Lieldienās.

Policija. Un cik bieži ēdat pati?

Rozamunde. Katru dienu. Divas reizes. Nē, četras. Nu... dažreiz piecas.

Policija. Tātad pati ēdat konfektes piecreiz dienā, bet meitai dodat piecreiz gadā?

Rozamunde. Jā.

Policija. Aizdomīgi, aizdomīgi. Ļoti aizdomīgi.

Rozamunde. Kas ir aizdomīgi?

Policija. Tas, ka jūsu meita ēd konfektes piecreiz gadā. Pētījumi liecina, ka statistiski vidējais bērns konfektes ēd daudz biežāk.

Rozamunde. Tātad jūs domājat... Bet Emīlija teica, ka nav apēdusi tās konfektes! Jā, un arī manai draudzenei Dorotejai ir pazudušas konfektes! Taču viņai bērnu vēl nav!

Policija. Ļoti sarežģīts noziegums. Ļoti. Bet es darīšu visu, lai to atklātu.

Rozamunde. Paldies, Policija!

Policija. Un tagad parādiet man nozieguma vietu!

Abas prom.

7. epizode

Valentīns (*uznāk saukdams*). Konfektes! Konfektes! Kam garšo konfektes? Konfektes! Konfektes! Kam garšo konfektes? Konfektes! Konfektes! Kam garšo konfektes?

Florija (*uzskrien*). Valentīn! Krustmāmiņa Saturnālija atsakās sponsorēt mūsu kāzas!

Valentīns. Nu, nekas. Tikai neuztraucies, Florija. Es apsolu, ka ļoti ātri pats sapelnīšu tām naudu. (*Noliek zemē maisu, izvelk no tā nelielu maisiņu, sniegdams to Florijai.*) Tu tikmēr ieēd vēl konfektes!

Florija. Paldies, Valentīn!

Valentīns. Un aizej uz manu māju – tur kaktā stāv desmit maisi ar konfektēm – vari apēst kaut visas!

Florija. Cik tu gan esi labs, Valentīn! Kā ieēdu kādu konfektī, tā tiešām ap sirdi uzreiz kļūst priecīgāk. (*Prom.*)

8. epizode

Valentīns (*sauc*). Konfektes! Konfektes! Kam garšo konfektes?

Rūķītis (*uznāk*). Man!

Valentīns. Bet vai nauda tev ir?

Rūķītis. Nav.

Valentīns. Kam nav naudas, tam konfektes nepienākas.

Rūķītis. Tikai vienu konfektīti!

Valentīns. Nevaru. Man ātri jāsapelna nauda kāzām! (*Sauc.*) Konfektes! Konfektes! Kam garšo konfektes!

Rūķītis. Man!

Valentīns. Es zinu, ka tev! Bet tev nav naudas!

Rūķītis. Tu neprasīji par naudu! Tu prasīji par konfektēm!

Valentīns. Tev taisnība – prasīšu citādi! (*Sauc.*) Naudiņu! Naudiņu! Kam vajag naudiņu?

Rūķītis. Man!

Valentīns. Tfu, tu! Galīgi galvu sajauci! Šķic, prom!

Rūķītis aizmūk.

9. epizode

Valentīns (*sauc*). Konfektes, konfektes, garšīgas konfektes! Par negaršīgu naudiņu pārdodu garšīgas konfektes! Konfektes, konfektes, kam garšo konfektes?

Doroteja. Man, lūdzu, vienu konfekšu maisiņu!

Valentīns. Lūdzu, Doroteja! Vai tad vakardien nopirktās jau apēdi?

Doroteja. Nē, neapēdu.

Valentīns. Negaršoja?

Doroteja. Garšoja. Bet paguvu apēst tikai vienu. Pārējās man nozaga.

Valentīns. Kas?

Doroteja. Nezinu.

Valentīns. Man šķiet, ka es zinu.

Doroteja. Kurš tad?

Valentīns. Rūķītis. Viņš gribēja konfektes, bet viņam nebija naudas. Kas atliek, ja nav naudas, bet gribas konfektes?

Doroteja. Piedod, Valentīn, bet es esmu izglītota sieviete un nekādiem rūķīšiem neticu!

Valentīns. Bet kam tad tu tici, ja pat rūķīšiem netici?

Doroteja. Es ticu tikai konfektēm!

Valentīns. Nu jā – tā nav slikta ticība. (*Saukdams prom.*) Konfektes! Konfektes! Kam garšo konfektes? Konfektes! Konfektes! Kam garšo konfektes?

10. epizode

Saturnālija (*uznāk, kliež pakaļ Valentīnam*). Kaut tu aizrītos ar savām konfektēm!

Doroteja. Bet, Saturnālija... vai tu to man?

Saturnālija. Jā, tev arī!

Doroteja. Tas nu gan nav labs novēlējums!

Saturnālija. Toties veselīgs.

Doroteja. Kopš kura laika aizrīties ir veselīgi?

Saturnālija. Nu, vai noskaidroju, kurš nozaga tavas konfektes?

Doroteja. Nē, nenoskaidroju. Bet Valentīns apgalvo, ka tas esot kaut kāds rūķītis.

Saturnālija. Kāds rūķītis?

Doroteja. Nezinu. Toties izdomāju veidu, kā apšmukt konfekšu zagļus.

Saturnālija. Nu, nu?

Doroteja. Es neēdīšu, kā līdz šim – pa divām konfektēm dienā, bet apēdīšu visas konfektes uzreiz. Glabāt konfektes vēderā ir daudz drošāk, nekā glabāt tās plauktā vai atvilktnē. Konfekti gribi?

Saturnālija. Tu labi zini, ka es konfektes neēdu!

Doroteja. Zinu. Tāpēc jau piedāvāju!

Saturnālija. Rūķītis, tu saki? (*Prom.*)

Doroteja. Jā! Bet es rūķīšiem neticu! (*Prom.*)

11. epizode

Uznāk Antonijs un Kleopatra.

Policija (*uznāk*). Stāviet!

Antonijs un Kleopatra. Stāvam!

Policija. Pagriezieties pret mani!

Antonijs un Kleopatra pagriežas.

Policija. Kas jums rokās?

Antonijs un Kleopatra. Inde.

Policija. Un ko gatavojaties indēt?

Antonijs un Kleopatra. Grauzējus.

Policija. Kāpēc es jūs iepriekš nekad neesmu redzējusi?

Kleopatra. Tāpēc, mēs tikai nupat ieradāmies jūsu pilsētā.

Policija. Dīvaina sakritība: svešinieki pēkšņi ierodas mūsu pilsētā, un uzreiz pazūd konfektes.

Antonijs. Ļoti dīvaina.

Kleopatra. Jo ar konfektēm mums nav nekāda sakara.

Antonijs un Kleopatra. Jā, mēs esam slavenākie grauzēju indētāji pasaulē:
Antonijs un Kleopatra.

Kleopatra. Tikko noindējām visus grauzējus blakus pilsētā, tāpēc ieradāmies pie jums.

Antonijs Labprāt sāksim ar policijas iecirkni.

Kleopatra. Par pieņemamu cenu.

Policija. Policijas iecirknī grauzēju nav.

Antonijs. Bet ko jūs tur ieminējāties par pazudušajām konfektēm?

Kleopatra. Jā, vai esat pilnīgi pārliecināta, ka tās nesagrauza grauzēji?

Policija. Tas tiks noskaidrots izmeklēšanas gaitā.

Antonijs un Kleopatra. Varam iet?

Policija. Varat.

Antonijs un Kleopatra prom.

Policija. Un noskaidrosim arī to, kas jūs esat: Antonijs un Kleopatra vai pavisam kas cits. (*Prom.*)

12. epizode

Uzskrien Rūķītis, lēni nolaižas zemē guļus.

Uznāk Florija.

Florija. Kas tu esi?

Rūķītis. Konfekšu rūķītis.

Florija. Ko tu te dari?

Rūķītis. Mirstu.

Florija. Kāpēc tu mirsti?

Rūķītis. Lai dzīvotu, man jāēd daudz konfekšu.

Florija. Pagaidi! Nemirsti vēl! Te tev būs konfekte!

Rūķītis. Paldies! (*Iebāž konfekti mutē.*)

Florija. Nu? Vai kļuva labāk?

Rūķītis. Jūtami.

Florija. Manam līgavainim ir desmit maisi ar konfektēm – nāc līdzī, iedošu tev vēl.

Abi prom.

13. epizode

Uznāk Antonijs un Kleopatra.

Antonijs. Vai tiešām šajā sasodītajā pilsētā nav neviena grauzēja?

Kleopatra. Varbūt mēs esam pārāk taktiski, Antonij?

Antonijs. Tev taisnība, Kleopatra: mēģināsim savus pakalpojumus piedāvāt agresīvāk.

Kleopatra. Mēģināsim, Antonij.

Antonijs un Kleopatra (*sauc*). Grauzējus, grauzējus, indējam grauzējus!
Grauzējus, grauzējus, indējam grauzējus!

Doroteja (*uznāk*). Kādus grauzējus jūs indējat?

Antonijs. Visādus.

Kleopatra. Kādi grauzēji jūs interesē?

Doroteja. Konfekšu grauzēji.

Antonijs. Jā, tie ir ļoti bīstami.

Kleopatra. Kā sāk grauzt konfektes, tā nograuz pilnīgi visas!

Antonijs. Pašai nepaliek nevienas.

Doroteja. Jā, tieši tā ar mani notika.

Kleopatra. Izsakām līdzjutību.

Antonijs. Un esam gatavi ķerties pie indēšanas.

Doroteja. Paldies!

Kleopatra. Tikai mums vajadzēs daudz konfekšu.

Antonijs. Konfekšu grauzējus indē ar saindētām konfektēm.

Kleopatra. Inde mūsu, konfektes jūsu.

Doroteja. Es saprotu. Nopirkšu no Valentīna tik daudz konfekšu, cik vien vajadzēs.

Visi prom.

14. epizode

Uznāk Florija un Rūķītis.

Florija. Klāt esam – nāc tik un ēd.

Rūķītis. Ko?

Florija. Patiešām... Kur tad tie desmit maisi ir palikuši?

Rūķītis. Nezinu. (*Ieraudzījis Valentīnu, aizmūk.*)

Valentīns (*uznāk*). Tā! Vienu maisu jau pārdevu! Tūlīt ķeršos pie nākamā!

Florija. Bet kur tad tie maisi ir?

Valentīns. Tepat bija jābūt.

Florija. Nav!

Valentīns. Tad tos kāds ir nozadzis! Šausmas! Kā es tagad sapelnīšu naudu mūsu kāzām?

Florija. Beidz pārdzīvot, Valentīn! Skrienam uz policiju!

Abi prom.

15. epizode

Uznāk un apkārt skatuvei virzās Antonijs un Kleopatra, izlikdami saindētas konfektes: Kleopatra padod, Antonijs novieto zemē.

Kleopatra. Trešā konfekte.

Antonijs. Trešā konfekte.

Kleopatra. Ceturtā konfekte.

Antonijs. Ceturtā konfekte.

Kleopatra. Piektā konfekte.

Antonijs. Piektā konfekte.

Kleopatra. Sestā konfekte.

Antonijs. Sestā konfekte.

Kleopatra. Septītā konfekte.

Antonijs. Septītā konfekte.

Kleopatra. Astotā konfekte.

Antonijs. Astotā konfekte.

Kleopatra. Devītā konfekte.

Antonijs. Devītā konfekte.

Kleopatra. Desmitā konfekte.

Antonijs. Desmitā konfekte.

Kleopatra. Vienpadsmitā konfekte.

Antonijs. Vienpadsmitā konfekte.

Kleopatra. Divpadsmitā konfekte.

Antonijs. Divpadsmitā konfekte.

Kleopatra. Trīspadsmitā konfekte.

Antonijs. Trīspadsmitā konfekte.

Abi turpinot prom.

16. epizode

Rūķītis (*uznāk, lasīdams un skaitīdams konfektes*). Trešā konfekte, ceturtnā konfekte, piektā konfekte, sestā konfekte, septītā konfekte, astotā konfekte, devītā konfekte, desmitā konfekte, vienpadsmitā konfekte, divpadsmitā konfekte, trīspadsmitā konfekte.

Emīlija (*uznāk*). Ko tu te dari?

Rūķītis. Lasu konfektes.

Emīlija. No zemes?

Rūķītis. No zemes. Re, cik daudz!

Emīlija. Un visas no zemes?

Rūķītis. Visas no zemes.

Emīlija. Un ko tu ar tām darīsi?

Rūķītis. Ēdīšu.

Emīlija. Fui! Nedrīkst ēst to, kas mētājas uz zemes!

Rūķītis. Kāpēc?

Emīlija. Tāpēc, ka tas ir netīrs!

Rūķītis. Nav netīrs! Viss papīrīšos ietīts!

Emīlija. Vienalga nedrīkst!

Rūķītis. Kāpēc?

Emīlija. Tāpēc, ka tu nevari zināt, kas tur iekšā!

Rūķītis. Re! Konfekte!

Emīlija. Nebāz mutē!

Rūķītis. Kāpēc?

Emīlija. Tāpēc, ka konfektes var būt saindētas.

Rūķītis. Saindētas?

Emīlija. Jā, vai tad neesi redzējis, kā žurkas indē?

Rūķītis. Nē, neesmu.

Emīlija. Tieši tāpat – saindē kaut ko garšīgu, ietin papīrīti un nomet. Nāc, es tev iedošu labas konfektes – mamma tikko nopirka.

Rūķītis. Labi.

Emīlija. Bet šīs dod man – izmetīšu miskastē.

Abi prom.

17. epizode

Uznāk Policija.

Saturnālija (*uznāk*). Es nāku ziņot par noziegumu.

Policija. Ziņojiet.

Saturnālija. Es noskaidroju, kurš zog konfektes.

Policija. Nu, nu – kurš tad?

Saturnālija. Rūķītis.

Policija. Interesanti. Kā jums izdevās iegūt šādu informāciju?

Saturnālija. Doroteja pateica.

Policija. Un kā Doroteja to uzzināja?

Saturnālija. Viņai to konfekšu pārdevējs Valentīns slepenā sarunā atklāja.

Policija. Ak tā? Vai varu jūs palūgt ataicināt uz policijas iecirkni visas ieinteresētās personas, lai beidzot šai lietai tiktu pielikts punkts?

Saturnālija. Tūlīt! (*Prom.*)

Policija prom.

18. epizode

Ar konfekšu maisiņu rokā lavās Emīlija.

Rozamunde (*uznāk*). Emīlija!

Emīlija. Jā?

Rozamunde. Kas tev rokā?

Emīlija. Konfekšu maisiņš.

Rozamunde. Kur tu to ņēmi?

Emīlija. Tavā konfekšu paslēptuvē.

Rozamunde. Kāpēc?

Emīlija. Lai konfekšu rūķītis nenomirtu badā.

Rozamunde. Kāds konfekšu rūķītis?

Emīlija. Šis te.

Rūķītis (*uznāk*). Labdien!

Emīlija atdod konfekšu maisiņu rūķītim.

Rūķītis. Paldies! (*Prom.*)

Rozamunde. Un arī iepriekšējās konfektes tu izbaroji rūķītim?

Emīlija. Jā.

Rozamunde. Kāpēc tad teici, ka neesi ņēmusi?

Emīlija. Tu jau neprasīji, vai neesmu ņēmusi, tu prasīji, vai neesmu apēdusi.

Rozamunde. Bet vai tad pati nezini, ka bez atļaujas ņemt nedrīkst?

Emīlija. Zinu.

Rozamunde. Kāpēc tad ņēmi?

Emīlija. Es baidījos, ka tu neļausi un konfekšu rūķītis nomirs badā.

Rozamunde. Labi. Tad ej uz policiju un atzīsties, ka baroji konfekšu rūķīti.

Emīlija. Labi.

Abas prom.

19. epizode

Uznāk Policija.

Emīlija (*uznāk*). Es atnācu atzīties, ka bez atļaujas paņēmu konfektes!

Policija. Jauns un negaidīts pavērsiens lietā.

Emīlija. Kas man tagad jādara, lai izpirktu savu vainu?

Policija. Jāatdod visas konfektes to likumīgajiem īpašniekiem.

Emīlija. Nevaru. Konfekšu rūķītis visas jau apēda.

Policija. Visus desmit konfekšu pārdevēja maisus?

Emīlija. Nē, maisus konfekšu rūķītis neēd.

Policija. Bet to, kas bija maisos, viņš apēda?

Emīlija. Nē, tikai to, kas bija mammas konfekšu slēptuvē.

Policija. Un kurš tad apēda konfekšu tirgotāja maisus?

Emīlija. Nezinu. Kāds, kam garšo maisi.

Policija. Kāds, kam garšo maisi? Mammas konfektes ir jūsu ģimenes problēmas. Es tajās nejaukšos. Izanalizēšu informāciju un mēģināšu saprast, kas varētu būt nozadzis konfekšu tirgotāja maisus. Jā, un Dorotejas konfektes. Dorotejai ļoti garšo konfektes. Varbūt viņa nozaga tos konfekšu tirgotāja maisus? Un, lai novirzītu no sevis aizdomas, izlikās, ka arī viņai ir nozagtas konfektes? Saprātu!

20. epizode

Uznāk visi pārējie.

Saturnālija. Tā – te nu ir visas ieinteresētās personas!

Policija. Paldies, Saturnālija! Kad nu jūs visi esat sanākuši, tad ir laiks atklāt baismīgo noslēpumu.

Rozamunde. Šausmas! Es jau trīcu.

Emīlija. Es arī.

Pārējie. Mēs visi trīcam.

Policija. Par Rozamundes konfektēm skaidrs: tā ir pedagoģiska, nevis krimināla rakstura lieta. Bet, kas attiecas uz Dorotejas un Valentīna konfektēm, tad tās nozaga...

Antonijs. Varu derēt, ka grauzēji!

Kleopatra. Protams, ka grauzēji – kurš gan cits?

Policija. Nē – Saturnālija!

Pārējie. Saturnālija?!

Policija. Jā. Es to sapratu, kad viņa ieradās apmelot konfekšu rūķīti. Kāda vajadzība Saturnālijai, kas ir pazīstama cīnītāja pret konfekšu ēšanu, palīdzēt izmeklēšanā? Viņai vajadzētu priecāties par to, ka zūd konfektes. Tāpēc man kļuva skaidrs, ka Saturnālija ir ieradusies, lai novirzītu izmeklēšanu nepareizā virzienā. Un kam ir izdevīgi novirzīt izmeklēšanu nepareizā virzienā?

Saturnālija. Jā, es nozagu konfektes, bet es to izdarīju ar cēlu nolūku! Visi zina, ka konfektes kaitē veselībai, tomēr ēd. Tāpēc nolēmu tās nozagt!

Doroteja. Un manas arī?!

Saturnālija. Protams! Tu taču esi mana draudzene, tāpēc par tavu veselību man jārūpējas pirmkārt!

Doroteja. Paldies, Saturnālija...

Policija. Cilvēkiem ir vajadzīga ne tikai veselība, bet arī kāds saldumiņš dzīvē. Un zagst nedrīkst pat tad, ja nolūks ir cēls! Likums nosaka, ka arī cēliem zagļiem ir jāsež cietumā!

Saturnālija. Lūdzu, nē! Vai nevar kādu citu sodu? Es labošos!

Policija. Tad vispirms samaksā par nozagtajām konfektēm un pēc tam visu turpmāko mūžu baro konfekšu rūķīti!

Rūķītis. Visu mūžu...

Saturnālija. Lūdzu! Te būs nauda par konfektēm! (*Rūķītim.*) Nāc nu, kārumniek – piebāzīšu tevi ar konfektēm!

Rūķītis. Paldies!

Saturnālija un Rūķītis prom.

Antonijs. Ejam mēs arī, Kleopatra – neizskatās, ka te varēs ko nopelnīt.

Kleopatra. Neizskatās gan, Antonij!

Abi prom.

Policija atdod naudu Dorotejai un Valentīnam.

Valentīns. Florija! Tagad mums ir nauda kāzām – varam precēties!

Florija. Ak, Valentīn...

Pārējie. Rūgts!

Rozamunde. Emīlija, neskaties!

Valentīns un Florija aizver acis un liecas viens pie otra. Policija ienāk starp viņiem, paliecas uz priekšu un saņem bučas uz abiem vaigiem. Valentīns un Florija atver acis.

Policija. Nu tad beidzot arī policiju kāds nobučo!

BEIGAS

2015